

MILAN RÚFUS ♦ VERNOST

M I L A N

R Ú F U S

V E R N O S Ť

VERNOST'

„... bol som taký verný,
až som sa stal svedkom.“
Vladimír Holan

Len vernost'. A nič viac?
Akože? A nič menej!

Nie výcval pútnika do zeme zaslúbenej.
Nie slovo, krúžiace jak orol vo výši.

Len vernost'
človeka na svedka povýši.

Človeka na svedka a svedka na básnika.
Toho, čo počuje, čím orloj času tiká.
Orloj času i orloj večnosti.

Len vernost' údelu.
Aj more premostí.

RÁMCOVÁ KOMPOZÍCIA

RÁMCOVÁ KOMPOZÍCIA

Obraz si rám sám nevyberá.
Ten rám mu určí osud.
Boha ti dala tvoja viera.
A Boh dal tráve rosu.

Tak blízko býva do večera,
jak ďaleko je od rána.

Boh tvojmu breve určil rám.
Ten rám si prijal.

Veď ty sám
dal si mu meno Zuzana.

ÚRODNÝ DÁŽĎ

A akokoľvek
sme tu už viacej boli,
než ešte budeme –
Ty, Bože, nezľavíš.

Môj kríž má meno Zuzana a bolí,
ako vie ľudí bolieť iba kríž.

Storočný dážď
sa ponad polia prehnať.
Suší si myška zamatový plášť.

Môj dážď má meno Zuzana a žehná,
tak mi žehná,
ako vie tráve žehnať iba dážď.

MODLITBA K MENINÁM

Pane, čo najviac milujem,
to každý deň má mena.
Dovoľ mi padnúť pred Tebou.
Hlbšie než na kolená.

Pohľad mi svojou pravickou
jej navždy detské čelo.
Nech Tvoj dar Bytia môže niesť
tak, aby nebolelo.

Pohľad jej dušu, bielučku
holubicu jej tela.
Nech Tvoj dar Bytia prijíma
tak, aby netrpela.

Toto je moja modlitba.
Naozaj, Bože.
Celá.

DOMOV A ČAS – BÁSEŇ A SVET

O CHVENÍ

„Posledný list sa trasie na platane,
lebo on dobre vie,
že čo je bez chvenia, nie je pevné.“
Vladimír Holan

Chvenie chce trochu priestoru.
Staroba ho už nemá.

Nemá kam uhnúť náporu.
Do oblohy čnie nemá.

Stojí a háda, kedy vylomí
vietor jej krehký sťažeň.

No nedesia ju Božie polomy.
Len ľudská je jej bázeň.

ČASOSLOV

Už je to iba tak –
z osudu do údelu.
Poskromná hostina
nad unavenou kosťou.

Čas vie už o tebe.
A dvorí tvojmu telu.
Vyznamenáva ho
diskrétnou pozornosťou.

Už je to iba tak –
ani deň bez bolesti.
Aby ti nechýbal
jej návykový lieh.

Už je to iba tlak
neústupčivých klieští.

Odkiaľ to na nás napadá
takýto ťažký sneh?

MÔJ BREVIÁR

Neohliadaj sa v hneve
na svoje krotké breve,
čo ťa tu ešte čaká.

Vek staroby je krátky
každému, kto je z matky.

Zabudni búrliváka.
Ak tvoja plachá viera
chce Boha za pastiera,
buď tvarom z Jeho dielne.

Nezopakovateľné
je to, čo už si prežil.

Keď čas, po tvojom sviežom tele
len kde-tu trúsiac vločky biele,
neviditeľne snežil.

Že dnes už husto sneží?
Si v službe. Skús to prežiť.

